

Miklosovits László

40 éves, Zalaegerszegen született. Bár időközben alföldi művésszé vált, a pannon táj izei, képei ott lengenek lapjain ma is. A képzőművészeti gimnáziumban csak a harmadik osztály elvégzéséig tellett a család anyagi erejéből, ezt követően pénzzámláló volt a Nemzeti Banknál, dobolt zenekarban, segédmunkásként dolgozott nyomdában, és kirakatrendező volt Albertirsán.

A hatvanas évek elején jelentkezett mappájával a *Magyar Ifjúság* képszerkesztőjénél, aki átlapozva munkáit Nagy Lászlóhoz, az Élet és Irodalom akkori művészeti szerkesztőjéhez, a költőhöz irányította. Az ő tanácsainak hatására készült rajzaival hónapokon, éveken át találkozhattunk az ÉS lapjain.

Ebben az időszakban nősült, és Orbán Edit, a feleség segítette leszállni őt a földre, teremtetett köré alkotásra alkalmas világot, adott hitet a tehetségében örökké kételkedő fiatalembernek.

Egy regényt 10 × 10 centiméteres felületen képpé sűríteni, ez volt a következő nagy lecke, melyet Miklosovits sikerrel oldott meg. Eny nyit enged ugyanis az *Európa Zsebkönyvek* fedele a grafikusnak alkotási felületként. Nem egy esetben monumentalitást sikerült teremtenie ezen a szűk téren is. Utána a *Móra* és a *Magvető* könyvein jelentek meg rajzai, a kötetekben pedig illusztrációi.

Iwaskiewicz *Mater Johannájának* rajzait az író kétoldalas dedikációval köszönte meg a

művésznek, aki felnőtt az írásműhöz. *Göncz Árpád* könyvkritikájában is bekezdésnyi hely jutott az illusztrátornak. 1974-es indulása óta a *Rakéta Regényújságban* kevésszer hiányzott a *Rajz: Miklosovits László* felirat.

Későn, a szokottnál is lassabban, de 1969-ben befogadta a „szakma” is. Tagja lett a Fialtal Képzőművészek Stúdiójának, majd a Képzőművészeti Alapnak. De befogadta őt a még nehezebben meghódítható közeg, a szűkebb pátria, Albertirsa és a Dél-Pest megyei művészek közössége. Ott mutatott be először rajzokat, melyek kollektív kiállítási anyagként kerültek a Magyar Nemzeti Galéria falaira, onnan Omszkba, Pest megye szovjet testvérmegyéjébe. A kis egyéni tárlatok után következtek a nagyobbak. Arany János évfordulóján Cegléden és Nagykörösön. Az Arany-illusztrációk a közelmúltban kötetben is megjelentek, *Keresztury Dezső* előszavával.

Nehéz, kiméretlenül igényes munkába fogott ismét a művész. A *Nimród* című vadászlap illusztrátoraként rajzolja a magyar tájat és annak élővilágát. A fénykép hűségével azonos, mégis egyénített módon ábrázolja a vadcsapások nyomát, a szalonkák libegő húzását, az elejtett őz fájdalmas tekintetét, a mellette levett kalappal álló vadászt.

Technikai repertoárja szinte kifogyhatatlan. Tusrajz és ceruza, kollázs és montázs, fa- és linómetszet biztosan alakul keze nyomán képpe éppúgy, mint a tempera vagy az akvarell. Dzsingisz kán világtól a bolgár mesevilágig, Dosztojevskij és Móricz nagyepikájától a Déry Tibor-novelláig mindenhez van mondanivalója. Még Örkény egyperceseihez is tud pár másodpercet adni.

Albertirsán, a József Attila utca 2/1. szám (2730) alatt lakik feleségével és fiával. A pedagóguslakásban otthon van a zene, az örök szerelem, a dzsessz, és könyvtárnyi könyv megújság, a lakó rajzaival tele.

Horváth Tibor